

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci **žalobce: V.B., nar. „X“, bytem „X“, zastoupený: JUDr. Petrem Šádou, advokátem** se sídlem AK Bořice 65, 538 62 Bořice, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 3. 7. 2014, sp. zn. KrÚ 24262/2014 OOPKŽÚ OVV, č.j. KrÚ 44789/2014,

t a k t o :

- I. Pokuta** za spáchání přestupků uložená žalobci rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 3.7.2014, č.j. KrÚ 44789/2014, pod bodem II./2 **se snižuje na 25.000 Kč (dvacetpěttisíc korun českých); ve zbytku se žaloba zamítá.**
- II.** Žalovaný je **povinen** nahradit žalobci k rukám jeho právního zástupce JUDr. Petra Šády, advokáta, náklady řízení ve výši **3.000 Kč**, a to ve lhůtě do 10 dnů do právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo k odvolání žalobce částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu v Chrudimi (dále „správní orgán prvního stupně“) ze dne 6. 1. 2014, č.j. CR 086129/2013 OŽP /Je, a to tak, že žalobce byl uznán vinným (ve zbytku došlo k vyloučení k samostatnému řízení)

- ze spáchání přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi dle § 30 odst. 1 písm. h) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se měl dopustit tím, že dne 1. 5. 2013 v době mezi 19:00 a 20:00 na dvoře v místě trvalého bydliště po požití alkoholických nápojů, vykonával činnost, kterou mohl ohrozit zdraví lidí nebo poškodit majetek, když v rozporu s ustanovením § 28 odst. 5 zák. č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“) manipuloval a posléze postřelil z legálně držené zbraně, samonabíjecí pistole zn. DUO, výrobce: Dušek Opočno, v.č. 159306, vlastního psa, kterého měl v úmyslu usmrtit.
- Ze spáchání přestupku podle § 76a odst. 4 písm. a) zákona o zbraních, kterého se měl dopustit tím, že ve stejnou dobu na téže místě jako držitel zbrojního průkazu a zbraně kategorie „B“ (shora specifikované) střílel v místě, kde k tomu není oprávněn, tedy na dvorku u domu, když podle citovaného ustanovení může jím drženou zbraň střílet pouze v místech, kde je k tomu oprávněn podle zvláštního předpisu, nebo na střelnici, pokud se nejedná o použití zbraně k ochraně života, zdraví nebo majetku, ale tuto použil k tomu, aby zastřelil vlastního psa, a tohoto také postřelil, kdy postřelený pes musel být následně utracen přivolaným veterinárním lékařem.

Za spáchání uvedených přestupků mu byla uložena podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 30 odst. 2 zákona o přestupcích a podle § 76 a odst. 14 písm. a) zákona o zbraních a podle § 12 odst. 2 zákona o přestupcích pokuta ve výši 30.000 Kč a dále podle § 11 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích v souladu s ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankce propadnutí věci, a to shora specifikované zbraně.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou (§ 72 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přičemž vedle zrušení napadeného rozhodnutí navrhl, aby soud využil svého moderačního práva (§ 78 odst. 2 s.ř.s.) a upustil od uložené sankce, respektive snížil uloženou pokutu.

Žalobní body:

- Zkrácení procesních práv žalobce v průběhu řízení o přestupcích.

Žalobce tvrdí, že se z ústního jednání omluvil, proto správní orgán prvního stupně nemohl provést v jeho nepřítomnosti výslech zasahujících policistů (policista B. a P.). To, že správní orgán prvního stupně předvolal policisty opakovaně, nelze považovat za nápravu uvedeného pochybení, neboť tito na své předchozí výpovědi pouze odkázali. To považuje žalobce za nepřípustné s odkazem na nález ÚS ze dne 11. 3. 2004 sp. zn. II ÚS 788/02. Žalobce přitom uznal, že mu bylo umožněno klást svědkům otázky.

- Nepoužitelnost důkazů.

Žalobce namítá nepoužitelnost důkazů - výpovědi jeho dcery, která odkázala na podané vysvětlení. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) sp. zn. 1 As 96/2008 ze dne 22. 1. 2009. Dále poukazuje na to, že po řádném poučení dcera i manželka výpověď odmítly.

- Nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když ve výroku je použito dikce: „zákon o zbraních.“ Žalobci takový zákon není znám. Ve výroku dle něj nejsou uvedeny všechny náležitosti podle § 68 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a dle analogie podle § 120 odst. 1 písm. c) trestního řádu.

- Oprávněnost použití zbraně.

Žalobce tvrdí, že zbraň použil v nutné obraně, kdy psa již podle nového občanského zákoníku nelze považovat za věc. (Oproti tomu při jednání soudu žalobce uváděl, že pes byl jeho, tudíž s ním mohl libovolně nakládat v krajní nouzi - pozn. soudu – viz protokol o ústním jednání soudu ze dne 10. 12. 2014). Žalobce namítá, že žalovaný se řádně nevypořádal s námitkami krajní nouze či nutné obrany, když na jedné straně mu doporučoval zahnání psa, na druhé straně mu vytýká, že na psa křičel. Nebezpečí ze strany psa přitom bylo dle žalobce dosvědčeno svědkem D.

Žalobce dovozuje, že uvedenými nedostatky přestupkového řízení došlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces dle Listiny základních práva a svobod a dle čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na právním názoru uvedeném v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Žalobce se měl dopustit popsaného jednání dne 1. 5. 2013, když manželka žalobce přivolala Policii ČR s tím, že ji a další členy rodiny ohrožuje žalobce zbraní. Obviněnému žalobci bylo na místě provedeno orientační vyšetření, rozbořem odebrané krve bylo zjištěno 2,39 promile alkoholu v krvi. Dle úředních záznamů policie ČR se žalobce vrátil domů po požití alkoholických nápojů. Vrčel na něj pes, na kterého vystřelil po té, co si doma vzal zbraň. Dcera žalobci zbraň sebrala.

Dne 23. 9. 2013 se konalo ve věci podezření z přestupku ústní jednání. Matka žalobce předložila písemné vyjádření, podle kterého byl pes velice zlý. Žalobce uvedl, že se spolu se svědkem D. vracel večer z hostince, jehož otcí chtěl dát králíka z mrazáku a chtěl mu ukázat zbraň. Na dvoře mu předal králíka, ukázal pistoli, po té svědek odešel. Následně se pes začal chovat agresivně, proto jej žalobce postřelil. Dcera a manželka žalobce využily práva nevypovídat. Při dalším ústním jednání dne 14. 11. 2013, kdy byl přítomen právní zástupce žalobce, žalobce se pro nemoc omluvil, byl proveden výslech svědka D., který žalobcovu verzi potvrdil. Policista B. vypověděl, že bylo přijato hlášení o ohrožování rodiny. Totéž

potvrdil policista P. Další ústní jednání za přítomnosti žalobce se konalo dne 16. 12. 2013, když žalobce měl možnost, a tuto využil, klást policistům otázky.

Žalovaný k odvolání žalobce v napadeném rozhodnutí uvedl, že výslech policistů byl proveden za přítomnosti právního zástupce žalobce, tedy procesní práva žalobce byla zachována, přičemž odkázal na rozsudek NSS č.j. 2 As 111/2011-56 ze dne 20. 10. 2011. Skutek, který je žalobci kladen za vinu tak vzal za jednoznačně prokázaný svědeckými výpověďmi, přičemž žalobce sám nepopíral, že požil alkoholické nápoje. Pokud jde o výši pokuty, žalovaný zdůraznil, že tato byla snížena ze 40.000 Kč na 30.000 Kč, neboť část řízení o dalších přestupcích byla vyloučena k samostatnému řízení, přitom spodní hranice podle § 30 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích činí 25.000 Kč.

Při jednání soudu dne 10. 12. 2014 žalobce uvedl okolnosti vztahující se k jeho osobním a majetkovým poměrům – nepracuje od září 2012, dříve pobíral mzdu ve výši 13.000 Kč čistého, manželka pracuje ve školství, její mzda činí cca 13.000 Kč čistého měsíčně. Žalobce žije ve společné domácnosti s manželkou a dvacetiletou dcerou, která studuje. Žalobce vlastní dům v SJM, pole, z nějž má příjem cca 15.000 Kč ročně. V dubnu 2014 prodělal úspěšnou operaci kyčelního kloubu.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž po provedeném jednání učinil níže odůvodněný závěr, že **jsou dány důvody pro snížení výše uložené pokuty pro zjevnou nepřiměřenost.**

Krajský soud se po přezkoumání napadeného rozhodnutí co do právní kvalifikace skutku ztotožňuje s právním názorem žalovaného vysloveným v jeho potvrzujícím rozhodnutí. Smyslem soudního přezkumu není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

Nicméně k jednotlivým žalobním námitkám krajský soud uvádí a doplňuje následující argumentaci.

- K tvrzenému zásahu do procesních práv žalobce.

Žalovaný ani správní orgán prvního stupně žalobce žádným způsobem nepoškodily, když výslech policistů byl proveden při ústním jednání, kterému byl přítomen právní zástupce žalobce, přičemž žalobce v omluvě nepožadoval, nic takového žalobce ani v žalobě netvrdil, aby bylo ústní jednání odročeno právě z tohoto důvodu, že chce být osobně přítomen. Mimo to se konalo další ústní jednání, při němž žalobce uplatnil možnost klást policistům otázky. To, že tito odkázali na předchozí výpověď, není za popsání procesní situace porušením řádného provedení dokazování výslechem svědků při ústním jednání podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Měl-li žalobce právního zástupce, který byl provedení výslechu svědků přítomen, nadto bylo ústní jednání znovu provedeno za přítomnosti žalobce a vyslechnutých svědků, nedošlo k porušení práva žalobce na spravedlivý proces.

- K nepoužitelnosti důkazů.

Skutkový děj rozhodný pro výrok o přestupcích dle napadeného rozhodnutí (bez ohledu na část řízení vyloučenou k samostatnému řízení) je dostatečně prokázán již samotným tvrzením žalobce a výpovědí svědka D. Žalobci lze dát za pravdu, že dcera a manželka odmítly po řádném poučení vypovídat, avšak z podání jejich vysvětlení žalovaný v napadeném rozhodnutí nevycházel, ani nemusel. Žalobci je totiž kladeno za vinu, že manipuloval se zbraní a posléze postřelil z legálně držené zbraně psa a dále, že střílel v místě, kde k tomu není oprávněn, tedy na dvorku u domu, nikoliv to, že by měl ohrožovat zbraní jiné osoby. Naproti tomu, tvrdí-li žalobce, že byly naplněny podmínky nutné obrany či krajní nouze, nelze mu přisvědčit, neboť o tom žádné důkazy nenabídl a ani žádné nebyly správním orgánem zjištěny. Naopak i z verze žalobce vyplynulo, že nejprve přišel domů, došel si pro zbraň, tedy přešel přes dvůr, kde byl pes, a teprve po svém návratu, tedy až při dalším kontaktu se psem, když ještě stačil svědku D. předat králíka a ukázat zbraň, jej postřelil. Ani z výpovědi svědka D. nevyplynulo, že by se pes choval zcela nezvladatelným způsobem.

- K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.

Výrok napadeného rozhodnutí obsahuje náležitosti podle § 68 odst. 2 správního řádu. Žalovaný nejprve řádně citoval použitou právní úpravu a teprve následně použil slovní spojení „zákon o zbraních.“

- Oprávněnost použití zbraně.

Jak již vyloženo, krajský soud není tohoto názoru, že žalobce byl natolik ohrožen svým vlastním psem, aby mohl z důvodu tvrzené nutné obrany či krajní nouze použít zbraň. Nelze přitom ani opomenout snahu žalobce měnit právní náhled na „zacházení se psem,“ když nejprve tvrdil, že je to živý tvor a při jednání soudu poněkud odlišně, že je to jeho pes, tedy že si s ním v podstatě může libovolně nakládat jako s věcí, (což mělo dle žalobce údajně podpořit tvrzení o podmínkách krajní nouze).

S ohledem na uvedené okolnosti krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná co do popírání výroku o spáchání přestupku, proto v tomto ohledu rozhodl podle § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu v této části zamítl. S ohledem na zjištění majetkových a osobních poměrů žalobce při jednání soudu, jak již uvedeno, však krajský soud dospěl k závěru, že uložená pokuta byla zjevně nepřiměřená právě majetkovým poměrům žalobce, a proto ji snížil podle § 78 odst. 2 s.ř.s. na spodní hranici zákonné výměry, tedy na 25. 000 Kč, jak odpovídá § 30 odst. 2 zákona o přestupcích a rovněž § 30 odst. 3 zákona o přestupcích, když uloženou pokutu nelze snížit pod zákonem stanovenou hranici, neboť byl prokázán lékařským vyšetřením obsah alkoholu v krvi v množství nikoliv nižším než 0,5 promile.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce byl ve věci pouze částečně úspěšný. Žalobci tak bylo proti žalovanému přiznáno právo na úhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 17. prosince 2014

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová